

Elżbieta Janus

O łączliwości słowa "gorąco", Elżbieta Janus [w:] "Semantyka i słownik", pod red. A. Wierzbickiej, Wrocław 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/47, 132

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) JANUS Elżbieta: O łączliwości słowa "gorąco". W: Semantyka i słownik. Praca zbiorowa pod red. A. Wierzbickiej. Wrocław 1972. IBL PAN. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej. T. XXVII, s. 133-146.

Odgraniczając wykładniki intensywności cechy wykluczające łączliwość z "bardzo" od wykładników dopuszczających tę łączliwość, autorka opisuje dystrybucję wyrazu "gorąco" w jednym z jego znaczeń (kojarzącym się z intensywnością), zarówno w oparciu o materiał współczesnej polszczyzny, jak na przykładzie polszczyzny XIX w. Zasadnicze grupy dystrybucyjne zestawia z materiałem języka rosyjskiego (na przykładzie łączliwości rosyjskiego wykładnika "goriaczo").

BP/47/11

E.J-s

(I) JORDANSKAJA Lidia: Próba leksykograficznego opisu znaczeń grupy rosyjskich słów oznaczających uczucia. Przeł. J. Wajszczuk. W: Semantyka i słownik. Praca zbiorowa pod red. A. Wierzbickiej. Wrocław 1972. IBL PAN. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej. T. XXVII, s. 105-125.

Praca składa się z dwóch części: teoretycznej - poświęconej omówieniu wybranej metody opisu znaczeń, i praktycznej - zawierającej konkretne eksplikacje słów. Przedmiotem analizy jest semantycznie jednorodna grupa (38) słów, będących nazwami uczuć-przeżyć, stanów emocjonalnych, które ze względu na określone komponenty semantyczne zostały podzielone na sześć podgrup: radość, zmartwienie, gniew, nadzieja, strach, zdziwienie. Dążąc do maksymalnego ujednoczenia opisu znaczeń, autorka opiera swoje eksplikacje na następującym schemacie: 1) wewnętrzna charakterystyka stanu emocjonalnego pod względem: a) obecności//braku emocji, b) pozytywnego//negatywnego charakteru emocji, c) aktywnego//pasywnego charakteru emocji; 2) przyczyna, tj. ocena rzeczywistości dokonana przez podmiot emocji (13 różnych ocen umożliwia pełną dyferencjację uczuć).

BP/47/12

J.W.